ORĘDOWNIK URZĘDOWY
MIASTA BYDGOSZCZY

Redakcja i Administracja:
Magistrat miasta Bydgoszczy ratusz pokój 15. Czynna codziennie od 8-mej do 3-ciej po poł. Za redakcję odpowiada radca Tytus Podoski.

Prenumerata: miesięcznie 50 groszy

Ogłoszenia:
Wiersz szerokości 66 mm 20 groszy. Przy powtarzającem się ogłoszeniu udzielamy rabatu

Nakładem: Magistratu Miasta Bydgoszczy. Drukiem Drukarni Bydgoskiej S. A. (Dz. Bydg.)

№ 18. | Bydgoszcz, sobota, dnia 15 września 1928 r. | Rok XLV.

Treść nr. 18.

252.

(Odpis).

Poznań, 13 sierpnia 28 r.

Wojewoda Poznański.

L. dz. 22360/28. I.

Gołębie pocztowe — opieka nad zbłąkanemi.

PP. Starostom i PP. Prezydentom miast: Poznania, Bydgoszczy i Inowrocławia.

Niniejszem polecam podać do publicznej wiadomości, by ludność, w razie znalezienia zbłąkanego gołębia pocztowego oddawała go do najbliższego posterunku Policji Państwowej, celem przetrzymania do czasu wyjaśnienia przynależności oraz oddania właścicielowi.

Konieczność takiego zarządzenia wywołana jest faktem, że osoby cywilne często zawiadamiają władze wojskowe o znalezieniu gołębia, a po przybyciu na miejsce odbiorcy - żołnierza oświadczają, że gołąb został w międzyczasie wypuszczony, przez co narażają Skarb Państwa na koszta związane z wysłaniem żołnierza.

Za Wojewodę:
(—) Rost,
w z. naczelnika Wydz. Administracyjnego.

Powyższy odpis podaje się do wiadomości.

Bydgoszcz, dnia 12 września 1928 r.

Magistrat — Biuro Wojskowe.
(—) Hańczewski,
radca miejski.

L. dz. Wojsk. III. 111/28.

253.

Odpis.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Poznańskiego tyczące się zwalczania zarazy i pomoru świń na obszarze Województwa Poznańskiego.

Ze względu na obecny stan zarazy i pomoru świń na obszarze Województwa Poznańskiego uchylając tutejsze rozporządzenie z dnia 24 maja rb. L. d. 13100/28 I (Dz. Wojewódzki nr. 24 z dnia 16. 6. 1928) zarządzam na zasadzie postanowień art. 16, 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 sierpnia 1927 (Dz. U. R. P. nr. 77 poz. 673) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych oraz postanowień § 357 dotyczącego rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167), co następuje:

§ 1.

Na obszarze powiatu: 1) Bydgoszcz (miasto i powiat), 2) Chodzież, 3) Czarnków, 4) Gniezno (miasto i powiat), 5) Inowrocław (miasto i powiat), 6) Kościan, 7) Koźmin, 8) Leszno, 9) Międzychód, 10) Mogilno, 11) Oborniki, 12) Poznań (miasto i powiat), 13) Śrem, 14) Środa, 15) Strzelno, 16 Szamotuły, 17) Wągrowiec, 18) Września, 19) Wyrzysk — niezależnie od zarządzeń wydanych przez władze administracyjne I. instancjis zabrania się:

a) odbywania targów, pokazów, jak również przetargów na świnie, z wyjątkiem targów na świnie rzeźne, tudzież przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w zagrodzie,

b) pędzenia świń na wspólne pastwiska oraz wszelkiego pędzenia świń pieszo,

c) wykonywania kastracji świń przez osoby, nie będące lekarzami weterynaryjnemi,

d) **skupywania świń przez handlarzy sposobem domokrążnym.**

§ 2.

Wywóz (wyprowadzenie) i przewóz świń z miejscowości, wzgl. przez miejscowość zarażoną uzależnia się od zezwolenia właściwego starosty (prezydenta) przy zastosowaniu warunków przewidzianych w § 353 wymienionego na wstępie rozporządzenia Ministra Rolnictwa.

§ 3.

Przy drogach na granicy zarażonych miejscowości należy umieścić tablice z wyraźnym napisem: „Zaraza świń“ wzgl. „Pomór świń“.

§ 4.

Koszty badania (§§ 353 i 354), które należy obliczać według taryfy opłat za badanie, wydanej rozporządzeniem Ministra

Rolnictwa z dnia 23. marca 1928 (Dz. U. R. P. nr. 42 poz. 409) — ponoszą osoby interesowane (strona).

§ 5.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII powołanego na wstępie rozporzsądzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Poznań, 5. września 1928. r.

L. dz. 26051/28 I.

Wojewoda:
w z. (—) Ołpiński.

Powyższe ogłaszam celem przestrzegania.

Bydgoszcz, 11. września 1928 r.

Miejski Urząd Policyjny.

Pl. VI. 7905/28.

(—) Hańczewski, radca miejski.

254.

Odpis.

Wojewoda Poznański

L. dz. 22212/28 I. **Poznań,** 18. 8. 1928.

Przedmiot: Dowody tożsamości konia i świadectwa zdrowia.

Do

p. p. Starostów i p. p. Prezydentów miast Poznania, Bydgoszczy, Gniezna i Inowrocławia Województwa Poznańskiego.

Ze sprawozdań o przebiegu przeglądu koni przeprowadzanych w myśl przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23-go marca 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 44, poz. 425) wynika, że obrót końmi odbywa się w rozległej mierze przy pomijaniu przepisów o dowodach tożsamości konia.

W wielu miejscowościach stosowane są dla koni jeszcze t. zw. „paszporty targowe", bez których zwierzę nie może być wpuszczone na targ. W innych miejscowościach lekarze wet. (powiatowi i prywatni) nie wiedzą, że w „dowodzie tożsamości" jest specjalne miejsce na poświadczenie sanitarne.

Proszę Pana Starostę (Prezydenta) o wydanie zarządzeń mających na celu pouczenie lekarzy wet. i ludności:

1) że „dowód tożsamości" ma być jedynym, powszechnym dokumentem dla konia, z wyjątkiem źrebiąt do 1 roku, które w myśl ust. 3, § 20 wspomnianego rozporządzenia Min. Spraw Wojskowych nie otrzymały dowodu tożsamości konia,

2) że dowód tożsamości konia, służy również jako świadectwo zdrowia, tylko po wypełnieniu przez lekarza wet. rubryki „Wyniki oględzin sanitarnych".

To nie narusza postanowień §§ 15 i następujących rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22. marca 1928 r. o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. nr. 42, poz. 408), według których powiatowy lekarz wet. winien dla koni wywożonych za granicę wystawiać świadectwa zdrowia według wzoru nr. 4. Dotyczy to również świadectw zdrowia wystawianych na granicznej stacji wejściowej po badaniu koni wwożonych i przewożonych z zagranicy.

Pozatem organa wojskowe, przeprowadzające przegląd koni podczas spędów w poszczególnych gminach stwierdziły naogół zły stan kucia koni, przeto zwracam uwagę Pan Starosty (Prezydenta) na tutejsze rozporządzenie z dnia 10. czerwca 1926 r. l. dz. 17974/26 I. w myśl którego osoby wykonujące proceder podkownictwa w sposób przemysłowy winny posiadać odpowiednie uprawnienia.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Krygicz,
Inspektor Weterynaryjny.

Powyższy odpis podaje się zainteresowanym do wiadomości.

Bydgoszcz, dnia 7. września 1928 r.

Wojsk. III. 125/28.

Magistrat. — Biuro Wojskowe.

(—) Hańczewski, rądca miejski.

255.

Odpis.

Wojewoda Poznański.

L. dz. 19198/28. **Poznań**, 25. 7. 1928.

Przedmiot: Sprowadzanie z zagranicy surowic, szczepionek, zwierząt, zwłok zw., części zwierząt i t. d.

Do

Dyrekcji Ceł

w Poznaniu.

Doszło do mej wiadomości, że niektóre tutejsze firmy sprowadzają bez zezwolenia z zagranicy jelita, oraz inne części pochodzenia zwierzęcego.

Tego rodzaju postępowanie sprzeciwia się postanowieniom art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 77, poz. 673). Sprowadzanie bowiem z zagranicy i przeprowadzanie przez terytorjum polskie:

1) zwierząt (koni, mułów, osłów, osłomułów, bydła rogatego, owiec, kóz, świń, psów, kotów, drobiu, pszczół, ryb, raków i innych zwierząt, o ile są użyteczne w gospodarstwie),
2) zwłok zwierzęcych,
3) części zwierząt (jelit, skór, sierści, piór i t. p.),
4) wytworów zwierzęcych (kiełbasy, szynki i t. p.),
5) surowic i szczepionek dla celów weterynaryjnych,
6) preparatów do rozpoznawania zaraźliwych chorób zwierzęcych (maleiny, tuberkuliny i t. p.)

wymaga w każdym **poszczególnym** wypadku **uprzedniego** zezwolenia Ministerstwa Rolnictwa.

Wobec powyższego, proszę Pana Dyrektora o niezwłoczne wydanie granicznym urzędom celnym odpowiednich zarządzeń.

Wojewoda

w z. nieczytelny.

P. P. Starostom i P. P. Prezydentom miast Bydgoszczy, Gniezna Inowrocławia i Poznania

Województwa Poznańskiego.

udzielam do wiadomości i odpowiedniego powiadomienia sfer zainteresowanych, a szczególnie **wszystkich** lekarzy weterynaryjnych tamt. powiatu, zwracając im równocześnie uwagę na art. 101 i 102 wyż wspomnianego rozporządzenia, w myśl których winny sprowadzenia bez zezwolenia Ministerstwa Rolnictwa z zagranicy zwierząt, zwłok zwierzęcych, części zwierząt oraz wytworów zwierzęcych jak również surowic i szczepionek oraz preparatów do rozpoznawania zaraźliwych chorób zwierzęcych oraz innych przedmiotów, mogących być rozsadnikami zarazy — niezależnie od spowodowania konfiskaty wymienionych przedmiotów, będzie karany aresztem do sześciu tygodni, lub grzywną do dwóch tysięcy złotych.

Za Wojewodę

(—) Dr. Krygicz,

Radca Wojewódzki i Inspektor Weteryn.

256.

(Odpis z Dziennika Ustaw Rzplitej Polskiej nr. 42 z 31. 3. 28. poz. 407).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 18-go lutego 1928 w porozumieniu z Ministrem Skarbu o włączeniu niedokrwistości zakaźnej koni do chorób, podlegających obowiązkowi zgłaszania, i o zwalczaniu tej choroby.

Na podstawie artykułów 29 punkt a) i 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 77, poz. 673) zarządza się co następuje:

§ 1. Do zaraźliwych chorób zwierzęcych, podlegających obowiązkowi zgłaszania w myśl art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, włącza się dla obszaru województw pomorskiego i poznańskiego niedokrwistość zakaźną koni.

§ 2. Posiadacz, zauważywszy wśród koni objawy, wzbudzające podejrzenie o niedokrwistość zakaźną, równocześnie ze zgłoszeniem do najbliższego posterunku policji lub bezpośrednio do starosty winien:

a) odosobnić w stajni (pomieszczeniu) konie chore i podejrzane o chorobę od koni pozostałych;

b) dopilnować, aby do zagrody nie wprowadzono koni obcych;

c) dopilnować, aby nie wyprowadzono z zagrody koni, nie wypędzano ich na pastwiska lub do wspólnych miejsc pojenia, pławienia i t. p., jak również, aby nie wywożono (wynoszono) z zagrody narzędzi, sprzętów i przedmiotów, zanieczyszczonych krwią, wydzielinami lub wydalinami koni chorych i podejrzanych, tudzież nawozu, gnojówki i ściółki z pod koni;

d) nie dokonywać operacyj krwawych na koniach chorych i podejrzanych o chorobę bez udziału lekarza weterynaryjnego.

§ 3. Starosta, otrzymawszy zgłoszenie lub dowiedziawszy się w jakikolwiek inny sposób o podejrzaniu o niedokrwistość zakaźną, winien przeprowadzić niezwłocznie zbadanie stanu rzeczy na miejscu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego celem ustalenia:

1) od jakiego czasu zauważono pierwsze objawy choroby;

2) czy i kiedy konie chore i podejrzane zostały wprowadzone do zagrody i skąd, względnie, czy choroba została przeniesiona do zagrody w inny sposób;

3) czy chore lub podejrzane konie z zagrody stykały się (na pastwiskach, w stajniach i t. p.) z końmi obcemi i z któremi, oraz czy w ostatnich trzech miesiącach przed wystąpieniem objawów podejrzanych konie z zagrody zostały wyprowadzone i dokąd;

4) czy do stajni (pomieszczenia), w której znajdują się konie chore i podejrzane, były wprowadzane konie obce, kiedy i które.

§ 4. Powiatowy lekarz weterynaryjny winien zbadać wszystkie konie, które według wyników dochodzeń należy uważać za podejrzane. Jeżeli takie konie znajdują się w innych powiatach, starosta niezwłocznie zawiadomi właściwego starostę celem wydania odpowiednich zarządzeń.

§ 5. Jeżeli powiatowy lekarz weterynaryjny stwierdzi w zagrodzie dotychczas wolnej od niedokrwistiści zakaźnej podejrzenie o tę chorobę, starosta winien zawiadomić niezwłocznie wojewodę, który wydeleguje wojewódzkiego lekarza weterynaryjnego celem dokładnego zbadania stanu rzeczy na miejscu. W razie potwierdzenia przez wojewódzkiego lekarza weterynaryjnego uzasadnionego podejrzenia o niedokrwistość zakaźną, wojewoda winien zawiadomić niezwłocznie Ministra Rolnictwa, który wyda zarządzenia w celu ostatecznego stwierdzenia rodzaju choroby.

Powiatowy lekarz weterynaryjny winien pobrać próby krwi od koni podejrzanych o niedokrwistość zakaźną i wysłać je w stanie płynnym do Wydziału Higjeny Zwierząt Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Bydgoszczy, według przepisów § 9 załącznika nr. 3 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167).

§ 6. Każdy pierwszy wypadek niedokrwistości zakaźnej w zagrodzie starosta winien podać do wiadomości publicznej w sposób, przyjęty w powiecie i zawiadomić o tem właściwe dowództwa korpusu, komendę miejscowego garnizonu i kierownika właściwego państwowego zakładu chowu koni.

§ 7. Przy wejściach do zapowietrzonej zagrody i przy wejściu do zapowietrzonej stajni (pomieszczeniu) winny być umieszczone tablice z wyraźnym i trwałym napisem „Niedokrwistość zakaźna koni".

§ 8. Konie chore i podejrzane o niedokrwistość zakaźną podlegają odosobnieniu i zamknięciu w stajni (pomieszczeniu), a konie podejrzane o zarażenie się — zamknięciu w zagrodzie.

Zamknięcie starosta może ograniczyć do pewnych stajen (pomieszczeń), w których znajdują się konie chore i podejrzane, o ile — według zeznania powiatowego lekarza weterynaryjnego — nie jest to połączone z niebezpieczeństwem rozszerzenia się zarazy.

§ 9. Starosta może zezwolić na używanie koni podejrzanych o chorobę do robót pol-

nych i na wypędzanie takich koni na pastwiska w obrębie własnego gospodarstwa posiadacza pod warunkiem, że konie nie będą się stykały z końmi niepodejrzanemi.

Starosta zezwoli na używanie koni podejrzanych o zarażenie się do robót poza obrębem własnego gospodarstwa pod warunkiem, że konie nie będą się stykały z innemi końmi, że nie będą wprowadzane do obcych stajen (pomieszczeń) i że obce sprzęty i t. p. do karmienia i pojenia nie będą dla nich używane.

§ 10. Wywożenie (wynoszenie) z zamkniętej zagrody narzędzie, sprzętów i przedmiotów zanieczyszczonych krwią, wydzielinami lub wydalinami koni chorych lub podejrzanych, tudzież nawozu, ściółki i gnojówki, dozwolone jest dopiero po dokładnem oczyszczeniu i odkażeniu według przepisów §§ 5, 9 i 17 załącznika nr. 2 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167).

§ 11. Wprowadzanie (wpędzanie, przywożenie) koni do zamkniętej zagrody jest zakazane. Starosta może zezwolić na wyjątki.

§ 12. Minister Rolnictwa może zarządzić zabicie konia, u którego została stwierdzona niedokrwistość zakaźna, jak również konia podejrzanego o tę chorobę.

§ 13. Zwłoki koni padłych i zabitych z powodu niedokrwistości zakaźnej podlegają nieszkodliwemu usunięciu w sposób podany w załączniku nr. 6 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167).

Skóry z koni dotkniętych niedokrwistością zakaźną i podejrzanych o tę chorobę wolno dopuszczać do obrotu dopiero po zupełnem wysuszeniu lub odkażeniu, o ile nie zostaną skierowane wprost do garbarni.

§ 14. Za konie zabite na zarządzenie władzy z powodu niedokrwistości zakaźnej należy się odszkodowanie od Państwa według art. 79 lit. a) lub, jeżeli były dotknięte niedokrwistością zakaźną, według art. 80 lit. b), za konie zaś padłe na obszarze województwa pomorskiego na niedokrwistość zakaźną, jeżeli przedtem uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia, należy się zapomoga od Państwa w wysokości, określonej w art. 82 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 77, poz. 673) przy zastosowaniu postanowień artykułów 75 do 78 i 83 do 96 tegoż rozporządzenia oraz przepisów §§ 14 do 31 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1928 (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167).

§ 15. Konie podejrzane o zarażenie się, znajdujące się w zagrodzie, w której nie została stwierdzona niedokrwistość zakaźna ani podejrzenie o tę chorobę, podlegają obserwacji. Obserwacja winna być uchylona, jeżeli konie podejrzane o zarażenie się w przeciągu sześciu tygodni nie okazywały objawów podejrzanych i po upływie tego czasu nie zostały zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane o niedokrwistość zakaźną.

§ 16. Stajnie (pomieszczenia), w których stały konie chore i podejrzane o chorobę, ręce, odzież i obuwie osób, zanieczyszczone krwią, wydzielinami, lub wydalinami koni chorych i podejrzanych, jak również narzędzia, sprzęty i wszelkie przedmioty, zanieczyszczone krwią, wydzielinami lub wydalinami takich koni, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu według zarządzenia powiatowego lekarza weterynaryjnego, stosownie do §§ 5, 9 i 17 załącznika nr. 2 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1928 (Dz. U. R. P. nr. 19, poz. 167).

§ 17. Starosta winien niedokrwistość zakaźną uznać za wygasłą i wydane zarządzenia uchylić:

a) jeżeli wszystkie konie zagrody padły, zostały zabite, lub z zagrody usunięte, albo

b) jeżeli po usunięciu koni chorych i podejrzanych o chorobę, pozostałe konie w ciągu trzech miesięcy nie okazywały objawów choroby, albo

c) jeżeli wszystkie konie zagrody, z której nie usunięto koni chorych i podejrzanych o chorobę, w ciągu pięciu miesięcy nie okazywały żadnych objawów wzbudzających podejrzenie o niedokrwistość zakaźną i

d) jeżeli pozatem zarządzone oczyszczenie i odkażenie zostało przeprowadzone i należyte ich wykonanie stwierdzone przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

§ 18. O wygaśnięciu niedokrwistości zakaźnej starosta winien zawiadomić wszystkie władze i urzędy, które zostały powiadomione o jej wybuchu i ogłosić o tem w ten

sam sposób, w jaki stwierdzenie niedokrwistości zakaźnej zostało podane do wiadomości publicznej.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze województw pomorskiego i poznańskiego równocześnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. sierpnia 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 77, poz. 673 i nr. 114, poz. 975).

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.

Minister Skarbu: G. Czechowicz.

Powyższe rozporządzenie ministerjalne z dnia 8. 2. 28. w przedmiocie zwalczania **niedokrwistości zakaźnej koni** jako choroby, podlegającej obowiązkowi zgłaszania, podaje się do publicznej wiadomości w ślad za tut. Pl. 6634/27 z d. 2. 12. 27 i 602/28 z dnia 9. 1. 28 (Orędownik Urz. nr. 1, poz. 10 z dnia 1. stycznia 28 r., wzgl. nr. 3, poz. 33 z d. 1. 2. 28) celem ścisłego przestrzegania.

Pl. VI 7248/28.

Bydgoszcz, 13. sierpnia 1928.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski,** radca miejski.

257.

Rozporządzenie.

Na zasadzie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 (Dz. U. R. P. nr. 38 poz. 364) po porozumieniu się z zainteresowanemi stronami ustalam godziny otwierania i zamykania sklepów i zakładów przemysłowych jak następuje:

§ 1.

a) Składy artykułów spożywczych latem (od 1. IV. do 30. IX.) od godz. 6-ej do 18-ej, zimą (od 1. X. do 31. III.) od godz. 7-ej do 19-ej, w soboty i dni przedświąteczne przez cały rok od godz. 7. do 19-ej.

b) Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne latem (od 1. IV. do 30. IX.) od godz. 8-ej do 18-ej, w soboty i dni przedświąteczne od godz. 9-ej do 21-ej.

c) Wszystkie inne składy od godz. 8-ej do 18-ej.

d) W ostatnią niedzielę przed Bożem Narodzeniem i Wielkanocą wszelkie składy od godz. 13-ej do 18-ej.

e) Jadłodajnie, kawiarnie i restauracje od godz. 7-ej do 24-ej przez cały rok.

f) Kioski i budki, w których sprzedaje się do spożycia na miejscu wodę sodową, wody mineralne, i napoje chłodzące, oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, mogą być otwarte we wszystkie dni w tygodniu w czasie od 1. kwietnia do 30. września włącznie w godzinach od 9-ej do 23-ej.

g) Sprzedaż uliczna gazet i czasopism, oraz wyrobów tytoniowych może się odbywać w dni powszednie w godzinach od 7-ej do 23-ej a sprzedaż uliczna wszystkich innych towarów tylko w godzinach otwarcia sklepów. Przez sprzedaż uliczną rozumieć należy sprzedaż dokonywaną na ulicach i placach z ruchomych miejsc sprzedaży jak: kosze, stoliki, skrzynki i t. p. Sprzedaż gazet i czasopism, oraz wyrobów tytoniowych w kioskach publicznych, w których nie sprzedaje się żadnych innych towarów, uważa się za sprzedaż uliczną.

§ 2.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia ulegną w myśl art. 16. rozp. Prez. Rzplitej z dnia 22. marca 1928 (Dz. U. R. P. nr. 38, poz. 364) karze grzywny do 2.000 zł. i karze aresztu do 6-ciu tygodni, albo jednej z tych kar.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą ogłoszenia w Orędowniku Urzędowym miasta Bydgoszczy.

Bydgoszcz, dnia 31. sierpnia 1928 r.

Miejski Urząd Policyjny.

Pl III. 5703/28.

(—) **Hańczewski,** radca miejski.

258.

Ceny na mąkę i chleb.

Za 1 kg. mąki żytniej 65% hurt.	54 gr.
„ „ „ „ „ 65% det.	62 „
„ „ „ „ pszennej 50% hurt.	85 „
„ „ „ „ „ 50% det.	95 „
„ „ „ „ „ 60% hurt.	78 „
„ „ „ „ „ 60% det.	68 „
„ „ „ chleba z 65% mąki żytniej	56 „
„ „ „ „ razowego	50 „
„ „ „ „ pszennego	90 „
„ „ „ „ pszenno-razowego	70 „
„ „ bułkę	5 „

Ceny powyższe są cenami maksymalnemi t. zn., że nie wolno ich pod żadnym warunkiem przekraczać, natomiast niższe ceny (o ile okaże się tendencja zniżkowa) pobierać można i nawet jest pożądane. Cenniki winny być wywieszone we właściwych przedsiębiorstwach handlowych. Jednocześnie przypomina się rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28. II. 1928. (Dz. Ust. nr. 22, poz. 139), które nakłada obowiązek na posiadaczy przedsiębiorstwa sprzedaży przedmiotów powszechnego użytku, do wywieszania cenników, oraz ujawnienia ceny bezpośrednio na odnośnych przedmiotach.

Wobec powyższego należy ujawnić ceny nie tylko na przedmiotach powszedniego użytku. Winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych, lub nieujawnienia tychże cen ulegną karze w myśl art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31. sierpnia 1926 (Dz. Ust. nr. 31, poz. 527) o ile dany czyn nie ulega surowszemu ukaraniu w myśl innych ustaw karnych karze aresztu do 6-ciu tygodni, lub grzywny do 10.000 zł.

Organa Policji Państwowej otrzymały nakaz przeprowadzenia ścisłej kontroli w tym kierunku.

Bydgoszcz, dnia 3. września 1928 r.

Pl. III. 422/28.

Magistrat. — Referat przemysłowy.

(—) Hańczewski, radca miejski.

259.

Rozporządzenie policyjne.

Na podstawie rozp. P. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 22. 8. 27 r. (Dz. U. nr. 77/27 poz. 673) i Rozp. Ministra Rolnictwa z 9. 1. 28 (Dz. U. nr. 19/28 poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych zarządzam na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy bydlęcej pryszczycy, stwierdzonej w Kotomierzu, na powiat **miejski** Bydgoszcz co następuje:

§ 1. Zakazuje się mleczarniom oraz wszelkim sklepom, mającym na sprzedaż mleko, oddawanie konsumentom mleka w stanie nieprzegotowanym.

§ 2. Konwie i naczynia, w których dostarczane bywa mleczarniom, wzgl. sklepom mleko, winny być oddawane dostawcom mleka dopiero po uskutecznionej dezynfekcji.

§ 3. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od zaraz.

§ 4. Przekroczenia będą karane po myśli przepisów karnych (Rozdział VII) wyżej podanego rozporządzenia.

Pl. VI. 7722/28.

Bydgoszcz, dnia 1. września 1928.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) Hańczewski, radca miejski.

260.

Zwraca się uwagę na rozplakatowane na słupach i tablicach miejskich obwieszczenie, dotyczące zgłoszenia się do rejestracji rocznika 1910, z miasta Bydgoszczy i włączonych przedmieść.

L. dz. Wojsk. 8076/28.

Bydgoszcz, dnia 5. września 1928 r.

Magistrat. — Biuro Wojskowe.

(—) Hańczewski, radca miejski.

261.

Ogłoszenie d-cy O. K. VIII szefa kierownictwa marynarki woj. oraz d-cy floty i marynarki wojennej oraz dowódcy floty i wybrzeża morskiego, dot. przepisów o podaniu aż do odwołania sądownictwu doraźnemu osób, podlegających sądownictwu wojskowemu, za następujące przestępstwa:

A. Wojskowe.

1) przeciwko obowiązkom subordynacji wojskowej przez czynne targnięcie się na przełożonego, w następstwie czego była śmierć lub ciężkie uszkodzenie ciała przełożonego (art. 81 cz. 3 k. k. w.)

2) rokoszu (art. 87 k. k. w.).

3) rozruchu (art. 90, 91, i 94 k. k. w.)

B. Pospolite.

1) ujawnienia tajemnicy szpiegostwa, przewidzianych w art. 1 § 2—4, art. 3 § 1, art. 4 § 2, jeżeli sprawca działał z narusze-

niem obowiązków urzędu publicznego lub służby publicznej (art. 5 § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. lutego 1928 roku o karach za szpiegostwo i niektóre inne przestępstwa przeciw Państwu (Dz. U. R. P. nr. 18/28, poz. 160).

2) rozboju (art. 589 k. k. z r. 1903).

3) zabójstwa z art. 453, 455 ust. 3, 485 ust. 6. (zabójstwo w bandzie) i art. 455 ust. 12 (zabójstwo w celu zysku) K. K. z r. 1903.

4) uszkodzenie cudzego mienia przez podpalenie, przewidzianego w art. 562, o ile to przestępstwo jest zbrodnią i z art. 563 K. K. z r. 1903.

Każdy, kto po ogłoszeniu odnośnego obwieszczenia dopuści się wymienionego wyżej przestępstwa, będzie oddany pod sąd doraźny i ukarany śmiercią przez rozstrzelanie.

Pl. VII. 8658/28.

Bydgoszcz, dnia 11 września 1928 r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski,** radca miejski.

262.

Ogłoszenie.

Na zasadzie art. 122 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. Ust. 58, poz. 411 1925) wzywa się niniejszem p. Kurta Simonsona do odebrania w ciągu dni 14 w Urzędzie Podatkowym Nowy Rynek 1, pokój nr. 11 nakazu płatniczego na podatek wojskowy za rok 1927.

Pd. 7317/28.

Bydgoszcz, dnia 12. września 1928 r.

Magistrat. — Urząd Podatkowy.

(—) **Wache,** radca miejski.

263.

Rozporządzenie.

Na zasadzie §§ 5 i 6 ustawy z dnia 11. 3. 1850, oraz §§ 143 i 144 ustawy o zarządzie kraju z dnia 30. VII. 1883 za zgodą Magistratu otrzymuje ulica, prowadząca od ul. Inowrocławskiej do ul. Strzeleckiej nazwę ul. „Dr. Potockiego".

Bydgoszcz, dnia 1. września 1928 r.

Pl. I. 10337/28.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski,** radca miejski.

264.

Różyca

u świni, należącej mistrzowi rzeźnickiemu Franciszkowi Zaremskiemu, zamieszkałemu w m. przy ul. Bartosza Głowackiego 21, wygasła.

Środki ochronne znosi się.

Pl. VI 6685/28.

Bydgoszcz, dnia 23. sierpnia 1928 r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski,** radca miejski.

265.

Wąglik

w zagrodzie Andrzeja Przybyły przy ul. Toruńskiej 66a wygasł.

Środki ochronne znosi się.

Pl. VI. 6385/28.

Bydgoszcz, dnia 23. sierpnia 1928 r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski,** radca miejski.

266.

Pomór

stwierdzono u świń należących Huldzie Seehafer, zamieszkałej w Sicienku pow. bydgoskim.

Środki ochronne zarządzone.

Pl. VI. 7443/28.

Bydgoszcz, dnia 25. sierpnia 1928 r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski,** radca miejski.

267.

Pomór

stwierdzono u świń, należących p. Mahlkemu, zamieszkałemu w Trzemiętówku, pow bydgoski.

Środki ochronne zarządzone.

Pl. VI 7444/28.

Bydgoszcz, dnia 25. sierpnia 1928 r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski,** radca miejski.

268.

Pomór

stwierdzono u świń, należących Albertowi Morkamowi, zamieszkałemu w Siennie, pow. bydgoski.

Środki ochronne zarządzone.

Pl. VI 7446/28.

Bydgoszcz, dnia 25. sierpnia 1928 r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski,** radca miejski.

269.

Pomór

stwierdzono u świń, należących Janowi, Syndykowi, Franciszkowi Dyksowi i proboszczowi Hamerskiemu, zamieszkałym w Wtelnie, pow. bydgoski.

Środki ochronne zarządzone.

Pl. VI 7445/28.

Bydgoszcz, dnia 25. sierpnia 1928 r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski,** radca miejski.

270.

Pomór

stwierdzono u świni, należącej Walentemu Rachucie, zamieszkałemu przy ul. Rycerskiej 24.

Zarządzam środki ochronne.

Pl. VI7840/28.

Bydgoszcz, dnia 8. września 1928 r.

Miejski Urząd Policyjny.

(—) **Hańczewski,** radca miejski.